

Een en ander over orthodontie.

Zoo niet ieder dan toch heeft menigeen, in de laatst verschenen aflevering het door mij geschrevene onder bovenstaanden titel gelezen. En als ik naar aanleiding van dat geschrevene nog het een en ander in het midden meen te moeten brengen, dan is het gewis niet om den stortvloed van belangstelling, dien ik naar aanleiding van het door mij opgeworpen denkbeeld mocht ontvangen. Hen, die mij hun adhesiebetuigingen toezonden, hoop ik binnen kort als actieve medestanders te mogen beschouwen. Voor heden zij het genoeg hen te doen weten, dat het aantal deelnemers tot eventueele formatie eener club voldoende is. Het woord zij nogmaals gericht tot degenen, welke nog niet geheel doordrongen zijn van het nut eener combinatie, die zich ten doel stelt de beoefening en populariseering der orthodontische wetenschap en kunst. Ik zeg het een der besten na: ziet om u heen, waar gij komt, in schouwburg tram of op straat, overal zult gij zonder uwe oplettendheid in te spannen, gezichten vinden, waarvan de misvormdheid voor een groot deel te wijten is aan een abnormale tandstelling. Behalve de voordeelen welke een doeltreffende behandeling voor het gebit medebrengt zijn de hygienische voordeelen voor het geheele lichaam niet onbelangrijk te achten.

Bovendien wordt mede beoogd eene veredeling der min of meer misvormde gelaatsuitdrukking. De laatste wordt maar al te vaak als de uitsluitende spiegel der ziel beschouwd. In het tot stand brengen eener harmonische gelaatsbouw

wordt inderdaad een taak gevonden, die bij welslagen tot bevordering van menig individueel geluk bijdraagt. Terecht of ten onrechte is de uitwendige verschijning van den mensch van grooten invloed op zijn levenslot en in 't bijzonder is zulks het geval bij het vrouwelijk element.

Waar in verhouding tot het aantal collega's in ons land de weerklank van mijn oproep betrekkelijk zoo gering blijkt, daar springt wel ten duidelijkste in het oog hoe weinig nog het juiste standpunt van den tandheekkundige wordt ingezien. De tandregeling wordt nog te veel beschouwd als een lastig, ondankbaar, weinig doeltreffend en onvoordeelig aanhangsel der praktijk. De behandeling dezer appendix zou men het liefst of negeeren of den specialist overlaten. In mijn vorig artikel meen ik op goede gronden aangetoond te hebben, dat de gewone practicus niet zoo heel veel reden heeft zich aan een behandeling te onttrekken en waar werkelijk eenige moeite en inspanning vereischt wordt om op de hoogte van zijn taak te blijven, daar kan men zeker hen, die in gebreke blijven toevoegen: gij draagt wel de lusten uwer praktijk, zoo draagt dan ook de lasten. Dat de met bezigheden overladen tandarts wel tijd zou kunnen vinden eene goudvulling te maken welke b.v. twee volle uren in beslag neemt, doch geen tijd tot het plaatsen van een regulatieapparaat, dat door den bank beschouwd vlugger geschiedt, klinkt onaanneemlijk. En wat ten slotte nuttiger is? Ik wensch geen lijntje te trekken, wijl in verhouding alles even nuttig is. Evenwel moet worden erkend, dat de orthodontie van grootscher beteekenis is. In naburige landen begint men hiervan zich bewust te worden, getuige de middelen welke men in praktijk gaat brengen om deze kunst en wetenschap te beoefenen en uit te breiden. Voor ons land is dit slechts een kwestie van tijd, waarschijnlijk korten tijd. Het is geen Jansaliegeest, dat wij altijd wat achteraan komen. Hier werkt de degelijke Hollandsche aard, die de kat uit den boom ziet en ze niet in den zak koopt.

In scherpe lijnen wensch men het plan geschetst te zien,

de moeilijkheden welke te overwinnen zijn te toetsen aan de overweging of het te bereiken doel de moeiten loont. Ziedaar ons phlegmatisch standpunt, waarin toch altijd weer uitkomt dat tikje spinozisch wijsgeerige dat elken Hollander aangeboren is en dat beschouwd mag worden als een volkseigenaardigheid, een volksdeugd. Dat men zich voor overdrijving ook in deze richting heeft te behoeden is even waar als het spreekwoord dat zegt: elk overcompleet aan deugd is ondeugd.

Gij, die van uwe meening, van uw medewerking zoo maar niet op den eersten oproep getuigenis wildet afleggen, vindt in voorgaande woorden wis een compliment.

Een schijnbare tegenstrijdigheid, welke daardoor ontstaat wensch ik op te heffen.

Eenerzijds concludeer ik uit de betrekkelijk weinig ingekomen adhesiebetuigingen een gebrek aan inzicht en kennis (in 't algemeen) op orthodontisch gebied, terwijl aan de andere zijde uit dezelfde oorzaak besloten wordt tot den bedachtzamen en verstandigen geest, welke blijkbaar de vakgenooten bezielt, waar zij phlegmatiek hun kennis en inzichten voor zich houden.

De ontwarring is zeer eenvoudig. Een groot deel der collega's staat vrijwel onverschillig tegenover de orth. kunst, terwijl het kleine getal overigen òf verzuimde van hunne belangstelling kennis te geven òf wel wenschten te wachten om te zien wat er gebeuren ging. In hoeverre dezen een overcompleet aan bescheidenheid vertoonen hebben zij zelve te beslissen. Voorzoooverre het slechts een verzuim geldt vinden zij nog ruimschoots gelegenheid hun sympathie te uiten.

Verwachten, dat alsnog een stroom van naamkaartjes mij zal bereiken in zulk een mate dat ik er beduusd van staan zal, doe ik niet. Nog slechts enkelen zie ik er tegemoet. Een kleine groep collega's kan aanvangen met de populariseering en als het kan uitbreiding der orth. kunst en wetenschap.

Voor hen, die nu nog iets meer wenschen te weten hoe ik mij meer in bijzonderheden dat „werken” voorstel het volgende:

Er worde opgericht een orthodontische club. Het reglement zij eenvoudig. De voorwaarden voor het lidmaatschap worden ongeveer gelijk gemaakt met die der bestaande algemeene vereenigingen op ons gebied. Zooveel mogelijk worden de vergaderingen in de verschillende groote hoofdplaatsen van ons land gehouden. De daar woonachtige collega's zullen na uitnoodiging, als gasten welkom zijn. Waar zulks mogelijk blijkt zullen in 't algemeen ouders en autoriteiten gewezen worden op het nut der orthodontie; uitgaven of bevordering van uitgaven hierop betrekking hebbende zullen worden bevorderd. Waar onderzoekingen plaats vinden naar de cariesfrequentie op scholen zullen pogingen in het werk worden gesteld tevens na te gaan den omvang en aard van standanomaliën der tanden.

En last not least, naast de verspreiding van orthodontische literatuur onder de collega's, het houden van voordrachten en opwekking tot origineel onderzoek. Dan zal ook getracht worden de Algemeene Vereenigingen meer belang in te boezemen voor de orthodontie, terwijl het houden van voordrachten en demonstraties door buitenlandsche geleerden zal worden mogelijk gemaakt.

Enkele vragen welke zich ten slotte naar voren dringen zijn deze: doet de oprichting van een dergelijke club schade aan de bestaansvoorwaarden der vereenigingen, die zich op algemeen tandheelkundig gebied bewegen en:

is het zich vereenigen van collega's tot beoefening van een speciaal onderdeel der tandheelkunde geoorloofd, waar deze collega's de algemeene praktijk uitoefenen. Met andere woorden, is het geoorloofd zich als orthodontist te beschouwen, terwijl men ook algemeene praktijk uitoefent. Deze beide vragen dienen onder het oog te worden gezien.

De werkring van een vereeniging op algemeen tand-

heelkundig gebied is van zulk een omvang, dat het van haar te veel gevergd zou zijn de noodige aandacht te wijden aan een bepaald onderdeel, dat door velen reeds wordt beschouwd als te zijn een afzonderlijk vak. Leest men straks de openingsrede van den nieuwen voorzitter van het Ned. Tandh. genootschap, den heer *W i t t h a u s*, dan zal men aanstonds overtuigd zijn, dat van concurrentie geen sprake kan wezen.

Het antwoord op de tweede vraag vindt zijne oplossing in een argument reeds in mijn vorig artikel genoemd, n.l. dat in ons kleine land met zijne vele kleine steden de gewone tandarts de aangewezen man is om ook de orthodontie uit te oefenen, terwijl in groote centra het wenschelijk is dat daar uit de gewone ervaren collega's, de zich geroepen voelenden specialiseeren. Het zich ontwikkelen op orthodontisch gebied is dus een ieders plicht. En het bestaan van een speciale club kan het voldoen aan dien plicht slechts in de hand werken. Duidelijk is het, dat men zich tegenover het publiek niet kenbaar maakt als specialist, indien men ook de gewone praktijk uitoefent, wat echter niet wegneemt dat men toch *specialist in de orthodontie kan zijn of het tracht te worden.*

L. FRANK.